

SPÖKFLICKAN PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!

Hon hatade redan från början tanken på att flytta. Men de var två mot en. Och de var vuxna. Så hon hade ingen chans. Och nu har hon gått här och dragit runt i sin ensamhet. Det finns absolut ingenting att göra. _____

Snabbt sätter hon på sig sandalen igen och skyndar sig mot huset. Helst skulle hon vilja springa fast hon försöker låta bli. Om någon förföljer henne är det nog bäst att inte visa någon rädsla.

- Jo, det var en sak till, säger hon. Huset som du har flyttat in i...

Hon hejdar sig som om hon inte vet hur hon ska fortsätta.

- Om du ser..., börjar hon men avbryter sig igen.

Anna backar några steg. _____

Då plötsligt dyker ett blekt ansikte upp på andra sidan rutan. Blött hår hänger i långa stripor runt ansiktet och ögonen stirrar på Anna. Anna skriker rätt ut och backar från fönstret så snabbt att benen nästan viker sig. _____

- Varför fotade du egentligen min flaska? säger hon.

- Det var inte flaskan jag skulle fota utan fjärilen som satt på den. Jag har aldrig sett den sorten förut. Men... Hon rynkar pannan. _____

- Nu går vi upp, säger hon. Skrinet finns inte här.

Hon viftar till med mobilen en sista gång och då ser hon något. I den lilla skarven mellan kistan och väggen är det något som sticker fram. _____

Anna känner i hela kroppen att de bara måste lämna skrinet till Ingrid så snart som möjligt.

- Vi åker dit! säger hon.

Siri nickar ivrigt. Hon har redan fått fram sin mobil.

- Jag hör med mormor, säger hon. _____

Ingrid släpper långsamt Anna med blicken och sträcker sig efter skrinet.

- Nu tycker jag att vi öppnar det här, säger hon.

Musiken utanför fönstret har tystnat och det är andlöst tyst när Ingrid lossar nyckeln från silverkedjan. _____

SPÖKFLICKAN

PROV Facit

Hon hatade redan från början tanken på att flytta. Men de var två mot en. Och de var vuxna. Så hon hade ingen chans. Och nu har hon gått här och dragit runt i sin ensamhet. Det finns absolut ingenting att göra. **Hon kan ju alltid bada förstås, fast det är inte så kul utan en kompis.**

Snabbt sätter hon på sig sandalen igen och skyndar sig mot huset. Helst skulle hon vilja springa fast hon försöker låta bli. Om någon förföljer henne är det nog bäst att inte visa någon rädsla.

Att låtsas att allt är som vanligt.

- Jo, det var en sak till, säger hon. Huset som du har flyttat in i...

Hon hejdar sig som om hon inte vet hur hon ska fortsätta.

- Om du ser..., börjar hon men avbryter sig igen.

Anna backar några steg. **Nu vill hon härifrån.**

Då plötsligt dyker ett blekt ansikte upp på andra sidan rutan. Blött hår hänger i långa stripor runt ansiktet och ögonen stirrar på Anna. Anna skriker rätt ut och backar från fönstret så snabbt att benen nästan viker sig. **Flickans mun ser ut som ett stort gapande hål.**

- Varför fotade du egentligen min flaska? säger hon.

- Det var inte flaskan jag skulle fota utan fjärilen som satt på den. Jag har aldrig sett den sorten förut. Men... Hon rynkar pannan. **Den verkar inte ha kommit med...**

- Nu går vi upp, säger hon. Skrinet finns inte här.

Hon viftar till med mobilen en sista gång och då ser hon något. I den lilla skarven mellan kistan och väggen är det något som sticker fram. **Det är en liten svart lacksko.**

Anna känner i hela kroppen att de bara måste lämna skrinet till Ingrid så snart som möjligt.

- Vi åker dit! säger hon.

Siri nickar ivrigt. Hon har redan fått fram sin mobil.

- Jag hör med mormor, säger hon. **Hon kan säkert följa med oss!**

Ingrid släpper långsamt Anna med blicken och sträcker sig efter skrinet.

- Nu tycker jag att vi öppnar det här, säger hon.

Musiken utanför fönstret har tystnat och det är andlöst tyst när Ingrid lossar nyckeln från silverkedjan. **Hon sticker in den i nyckelhålet och vrider om.**